

Vandaar de verheerde propaganda van sommige franskillons die de ganse vlaamse gemeenschap wilden schuldig maken, terwijl evenveel en misschien meer walen in de vangnetten der nazi's en facisten zijn terechtgekomen. In alle landen had het nazi-facisme volgelingen, daarom, heeft men noch het recht niet een gans volk schuldig te maken ; chauvinisme past niet bij mensen met een klaar doorzicht . Ook niet alle Duitsers zijn schuldigen, want duizenden waren in de concentratiekampen alvorens het de beurt geworden is van andere volkeren.

Ik heb in mijn partij gestreden tegen de scheurmakers en buiten mijn partij tegen de stichters van allerhande kleine partijen, dewelke georganiseerd waren op geniepige wijze door de hoge omes van het facisme. Mijn ~~meest~~ houding had ik te danken aan de jarenlange ondervinding in de wereldpolitiek. Ik was een ijverige medewerker aan onze wekelijkse uitgave van de B.W.P. "De Volkswil" van af 1932 . Terwijl ik onophoudelijk werkte voor mijn zelfontwikkeling in de toneel en ontspanningsgroepen, en voor hoger opvoeding voor allen, was ik na 1933 aangegrepen door de val der Oostenrijkse Republiek dewelke onderdrukt was door nazimethodes, geholpen door de rechtse partij (Dolfuss, Stahrenberg, Majoor ^{ex} ~~Fritz~~ Schuschiagg, enz...) die allen een mensonterende weervraag uitoefende op hun vroegere tegenstrevers en deze koelbloedig deed verhangen, na de Weense opstand waarover ik dan als verheerlijking van deze onbaatzuchtige leiders een episode schreef uit de Weense commune, getiteld in het vlaams " Voor hoger leven" vertaald in het frans " Vienne 34 " door Francis Bollen, als eeuwige aanklacht. De socialistische jonge wachters van Aarschot en Leuven , hebben bij de verjaardag als Herdenking en Eerherstek deze episode ten tonele gebracht, die met geen ander doel was geschreven, dan onze martelaren-geestesgenoten op onze wijze in ere te stellen. Spontaan hebben alle groepen der partij, hun medewerking gegeven en bij het verschijnen van de held, Wallisch Kolloman, te tonele, die als symbool, al de andere door de strop om het leven gebrachte vrijheidstrijders vertegenwoordigde; rezen alle toeschouwers met gebalde vuist recht, tientallen vlaggen in buigende houding rond het podium, terwijl de Internationale weerklonk, en het toneel in de duisternis gehuld, die langzaam opklaarde in een roodgloeiende kleur, waarachter de schitterende zon opkwam.

Minuten lang duurde de ovatie, mijn doel was bereikt. Zij zullen niet vergeten worden de Helden der Oostenrijkse Commune.

In 1935 werd mij het diploma toegekend van de Vlaamse Federatie van Socialistische Toneelgroepen voor 30 jarig lidmaatschap van "Excelsior" Leuven - 1905-1935. Hoger Leven- Hoger Kunst- Hoger Volk.

Daartussen heb ik enkele jaren doorgebracht in de "Toekomst" Socialistische Toneelgroep Volkshuis en de Proletarische Schouwburg Syndicaal Huis Priemstr, Brussel.